

OM GREVERNE AF FLANDERN 1071-1093

Robrecht I van Vlaanderen

Robrecht I van Vlaanderen, også kaldet Robrecht de Fries er født omkring 1030 som den næstældste søn af Boudewijn V van Vlaanderen og Adela van Frankrijk (ane nr. 3522572992).

Robrecht I gifter sig i 1063 med Geertrude van Saksen, enke efter Floris I van Holland. Efter at have afstået fra sit krav på Vlaanderen til fordel for sin nevø Arnulf III de Ongelukkige (Ulykkelige), søn af hans ældre bror Boudewijn VI (ane nr. 1761286496), bosætter Robrecht sig i Holland.

Hans søster Mathilda bliver gift med hertug af Normandiet, Willem de Veroveraar (Vilhelm Erobreren), der erobrer England i 1066.

Efter broderen Boudewijn VI's død i 1070 overtager nevøen Arnulf III grevetitlen.

Robrecht de Fries beskylder efter kort tid Arnulf for at udøve et tyrannisk styre.

Det fører i 1071 til en konfrontation mellem Robrecht og grevinde-enken Richilde van Henegouwen samt sønnerne Arnulf III og Boudewijn, slaget ved Kassel, hvor Arnulf mister livet.

Robrecht de Fries betragter sig herefter som greve af Flandern.

På det tidspunkt er Arnulf III godkendt som greve af Flandern af den franske konge Philip I. Hverken han, Richilde, eller paven vil i første omgang godkende Robrecht som greve.

Det lykkes dog Robrecht ved diplomatisk snilde af få den franske konges støtte. Til gengæld får kongen Robrecht's steddatter Bertha til hustru.

Richilde, nu kun greveenke af Henegouwen, fortsætter modstanden mod Robrecht en tid endnu.

Hun får støtte af Vilhelm Erobreren, der har et køligt forhold til Robrecht. Robrecht støtter nemlig sin svigersøn kong Knud II af Danmark's krav på den (mistede) engelske trone. Sammen planlægger de at sende en flåde på 1600 skibe til England. Planen når dog ikke at blive ført ud i livet på grund af en brodertvist mellem Knud II (den Hellige) og hans bror Oluf I (Hunger).

Knud tager i 1085 Oluf til fange og sender ham som sådan til Robrecht i Flandern.

Efter mordet på Knud året efter bliver Oluf løsladt mod betaling af en klækkelig løsesum. Han efterfølger Knud som konge af Danmark.

Fra 1086 til 1091 tager Robrecht på pilgrimstogt til Palæstina og overlader imens grevestyret til sin søn, den senere Robrecht II.

Robrecht dør i 1093.

OM GREVERNE AF FLANDERN 1119-1127

Karel van Denemarken = Karel de Goede

Karl af Danmark, senere kaldt Karl den Gode bliver født omkring 1080 som søn af den danske konge Knud (II) den Hellige og Edel (Adela) af Flandern.

Adela er datter af Robrecht I de Fries, greve af Flandern fra 1071 til 1093.

Efter mordet på Knud (II) den Hellige i 1086 flygter Adela med børnene Ingrid, Cecilie og Karl ned til sin fader.

Karl vokser derfor op ved det grevelige hof i Flandern.

Han gifter sig med Margarete van Clermont.

Karl efterfølger sin barnløse onkel Boudewijn VII som greve af Flandern, da denne dør i 1119. Inden da er han i årene 1117-1119 stedfortræder for onklen under og efter dennes felttog i Normandiet.

Tilnavnet "den Gode" får Karl da hele Europa er ramt af hungersnød i årene 1124-1125.

Det skyldes, at han under hungersnøden træffer forskellige forholdsregler, der er med til at holde dødstallet nede på et relativt lavt niveau.

Karl er en gudfrygtig fyrste. Hans indenlandske politik stiler mod at etablere og håndhæve fredelige tilstande for borgerne ved at bekæmpe uret og armod.

I disse bestræbelser var lavadelen uenig. Det gjaldt blandt andre den rige familie Erembald, som han selv havde fået adlet, selv om de var af uædel byrd.

Da Karl i forbindelse med en juridisk diskussion i 1127 offentligt betoner Erembald'ernes uædle byrd, bliver han offer for en sammensværgelse, ledet af provst Bertuff, der selv tilhører klanen Erembald. Det fører til at Karl bliver myrdet i Sint-Donaas kirken i Brugge.

28 af de sammensvorne bliver fanget. På befaling af den franske konge Ludvig VI bliver de smidt ud fra toppen af det højeste tårn på fæstningen i Brugge.

Karl's død udløser en politisk krise, blandt andet fordi Karl ikke har nogen direkte arving. Den franske konge foreslår da Robrecht I de Fries'es sønnesøn Willem Clito som efterfølger, hvilket bliver støttet af byerne Brugge og Gent.

Ligesom sin far bliver Karl senere (i 1184) helgenkåret af den katolske kirke.

OM GREVERNE AF FLANDERN 1194-1205

Boudewijn I Van Constantinopel

Boudewijn I Van Constantinopel bliver født i 1171 som den ældste søn af Greve Boudewijn V af Henegouwen (Hainault) og Margaretha I af Elzas.

I 1186 gifter Boudewijn I sig med Maria Van Champagne.

Da Boudewijn I's mor dør i 1194, arver han titlen som greve af Flandern.

Da hans far dør året efter, arver han desuden titlen som greve af Henegouwen.

I de første år i hans greve-tid er han i strid med sin lensherre, den franske konge Philip August, der har lagt sin hånd på Artois i den sydlige del af Flandern.

I 1199 afsluttes striden med et kompromis.

Samme år lover Boudewijn og hans hustru i Sankt Donatus-kirken i Brugge at han vil deltage i et kommende korstog. Det bliver det 4. korstog, der finder sted i årene 1202-1204, og har Konstantinopel som mål.

I hans fraværelse styrer hustruen Maria af Champagne grevskaberne.

Da den legitime kejser af Konstantinopel er blevet overvundet af korstogshæren, udnævnes Boudewijn i 1204 til den første latinske kejser af Konstantinopel.

Allerede året efter bliver han taget til fange af bulgarerne. Derefter forsvinder han sporløst.

Ifølge den lokale historie i Veliko Tarnovo, hovedstaden i det andet Bulgarske Kongerige, blev Boudewijn sat i fængsel i et tårn i fæstningen Tsarevets.

Da han afslog tilnærmelser fra en bulgarsk dronning, beskyldte hun ham for forsøg på voldtægt, hvorefter han bliver henrettet.

OM GREVERNE AF FLANDERN 1205-1244

Joanna Van Constantinopel

Johanna af Constantinopel bliver født i 1200 som ældste datter af grev Boudewijn IX af Flandern og Maria af Champagne. Boudewijn er også greve af Henegouwen (Hainaut) som Boudewijn VI.

I 1204 dør Maria af Champagne.
Samme år bliver Boudewijn kejser af Constantinopel.

Året efter forsvinder han sporeløst.

Johanna og hendes yngre søster Margaretha bliver herefter af den franske konge Philip Augustus bragt til hoffet i Paris for at fjerne dem fra den anti-franske indflydelse i Flandern.

Boudewijn IX's bror Philip, markgrave af Namen (Namur), bliver værge for den mindreårige Johanna, og dermed den reelle regent for Flandern og Henegouwen (Hainault).

I 1212, da Johanna er 12 år, bliver hun gift med Ferrand af Portugal, søn af kong Sancho I af Portugal.

I 1214 bliver Ferrand i et slag med franskmændene ved Bouvines taget til fange.

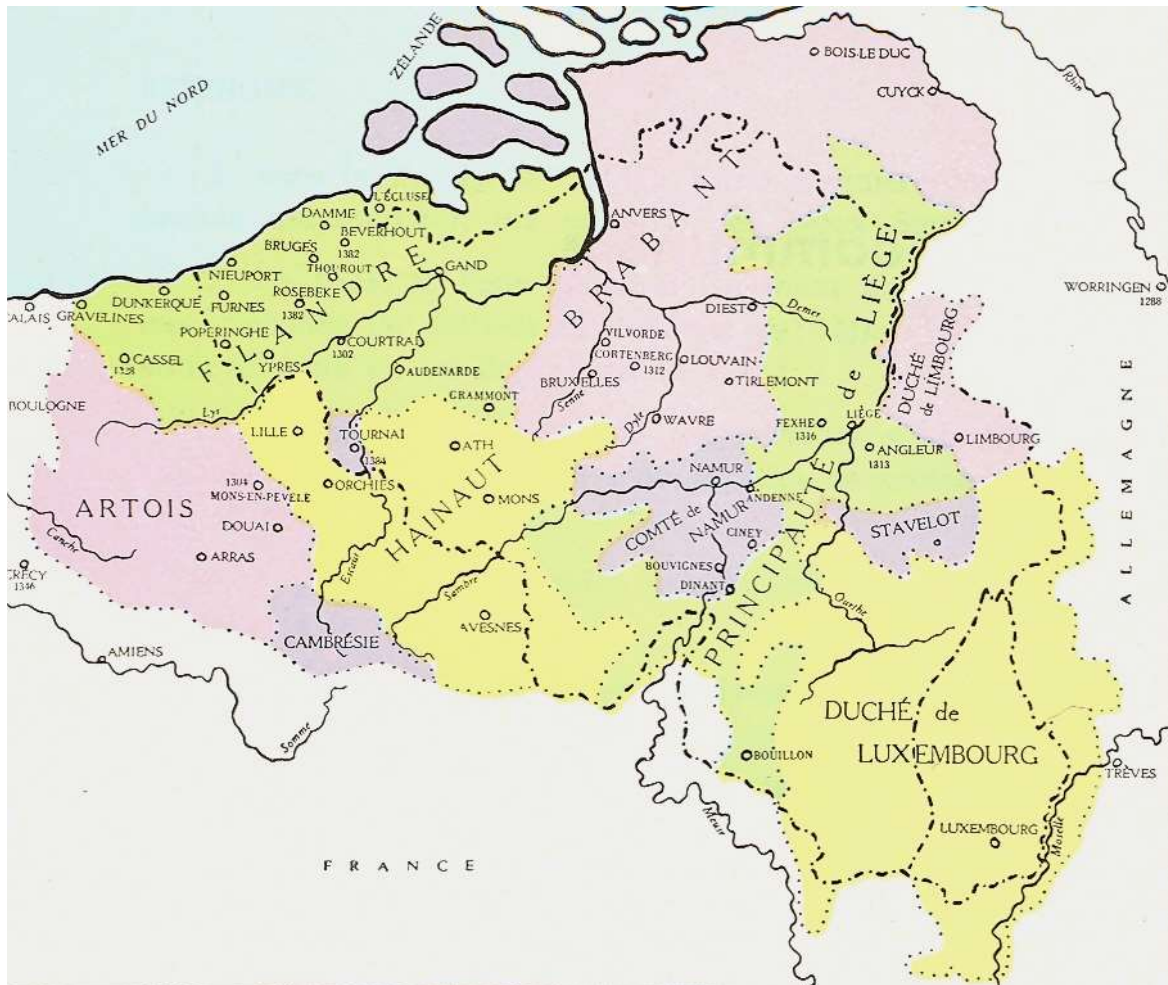
Det bevirker, at den 14-årige Johanna må begynde at regere alene. Det fortsætter hun med indtil Ferrand i 1227 bliver frigivet efter 13 års fangenskab.

Ferrand dør i 1233.

I 1237 gifter Johanna sig med Thomas af Savoyen.

Johanna af Constantinopel dør barnløs i 1244.

OM GREVERNE AF FLANDERN 1244-1278

**Margaretha II af Constantinopel bliver født i 1202 som næstældste datter af grev Boudewijn IX af Flandern og Maria af Champagne.
Boudewijn er også greve af Henegouwen (Hainaut) som Boudewijn VI.**

I 1204 dør Maria af Champagne.
Samme år bliver Boudewijn kejser af Constantinopel.

Året efter forsvinder han sporeløst.

Margaretha og hendes ældre søster Johanna bliver herefter af den franske konge Philip Augustus bragt til hoffet i Paris for at fjerne dem fra den anti-franske indflydelse i Flandern.

Ved hendes tilbagevenden i 1212 bliver hun betroet til ridderen Burchard van Avesnes, med hvem hun bliver gift i 1215, 13 år gammel.

Efter en klage fra hendes søster Johanna bliver ægteskabet med Burchard dog kort efter erklæret ugyldigt af pave Innocentius III. Det skyldtes at Burchard var subdiakon og dermed hørte til den gejstlige stand.

Margaretha forlader dog først Burchard i 1222.

Året efter gifter hun sig med Willem van Dampierre, en ridder fra Champagne.

Da søsteren Johanna, der siden 1205 har haft titlen som grevinde af Flandern, dør barnløs i 1244, bliver Margaretha II grevinde af Flandern og Henegouwen (Hainaut).

Dette fører til en strid mellem familierne Avesnes og Dampierre. Den franske konge, der i den sag var voldgifts-ansvarlig, giver Gwijde van Dampierre ret til Vlaanderen og Margaretha II's søn Jan van Avesnes ret til Henegouwen.

Trods voldgiften fortsætter striden helt ind i det følgende århundrede.

I 1278 afgiver Margaretha II grevetronen til fordel for sin søn Gwijde van Dampierre.

Margaretha II dør i Gent den 10.feb.1280.